

Домашнє завдання

1 клас (18.01.2025)

Мовлення:

1. Переказувати казку «Пригода зі знаком м'якшення» (М'який знак).
Відповісти на запитання.

Чому м'який знак називають німою буквою?

Як м'який знак може змінювати слова?

Що могло би відбуватися зі словами без м'якого знака?

2. Складання усної розповіді за малюнком (описати малюнки). Буквар ст. 73.

Читання:

1. Буквар ст.75-76. М'який знак, читати та виконувати читальні вправи на сторінках.

Письмо:

1. Червоний зошит- переписати слова та підкреслити м'який знак.

Мідь, палець, скринька, зайчисько, лялька, військо, слзьький, радість, круглесенький, білесенький.

Назви, що зображено на малюнках.
Утвори відповідні слова, розмалювавши правильні склади.

	КО	ЛА	
МОРОЗИ	ЛО	ЛИ	СТІВКА
	ВО	ЛЕ	
	ЦИ	ШО	
НОЖИ	ЧИ	ЩО	КОЛАД
	ЦІ	ЧО	

ПРИГОДА ЗІ ЗНАКОМ М'ЯКШЕННЯ (М'який знак)
(Зірка Мезантюк)
Оповідання

Василь сидів на кухні, їв рисову кашу й думав про літери в абетці.
— Як їх багато! Аж тридцять три! — зітхнув він. — Ще й знак м'якшення серед них. Інші літери позначають звуки, а він **не позначає жодного звука**, ні бе ні ме — **буква німа! Навіщо він?**

А знак м'якшення почув, що хлопчик казав. Розсердився, надувся та як лясне, мов батогом! З несподіванки Василь аж підскочив: що це з його кашею сталося? Був РИС, а стала РИСЬ, хижа та зла! То знак м'якшення таке диво зробив — РИС на РИСЬ перетворив.

Злякався хлопчик. Треба тікати! Вискочив надвір, а рись за ним! «Сам не втечу... Якби мені КІНЬ» — подумав він. Ураз з'явився КІНЬ. Скочив Василь на нього та й помчав, аж у вухах засвистіло.

А знак м'якшення знову — лясь! Був КІНЬ, а став КІН¹, і Василь на кону, тобто на сцені. «Де мені сховатися? — стривожився він. — У полі не сховаюся, бо рись дожене. Треба добігти до людських ОСЕЛЬ!»

Оселі виднілися недалечко. Побіг хлопчик до них. Коли це ще раз ляснуло. Дивиться він, а замість ОСЕЛЬ стоїть ОСЕЛ, хвостом помахує, мух відганяє.

— Годі вже, годі! — гукнув Василь. — Уже я зрозумів, що може знак м'якшення.

— Чи не хочеш до СІЛ дістатися? — запитав його знак м'якшення.

— Не хочу, не треба! Бо із СІЛ ти зробиш СІЛЬ. Не сердься! Вибач, що не цінував тебе.

— Отож-то!

Василь знову вдома на кухні, перед ним тарілка з рисовою кашею. «Смачного», — сказав він сам до себе та швиденько доїв кашу. Про всяк випадок, щоб знак м'якшення, бува, не передумав.